

De Kuiper, opera bouffon in een deel : het Fransche stuk Le Tonnelier nagevolgd

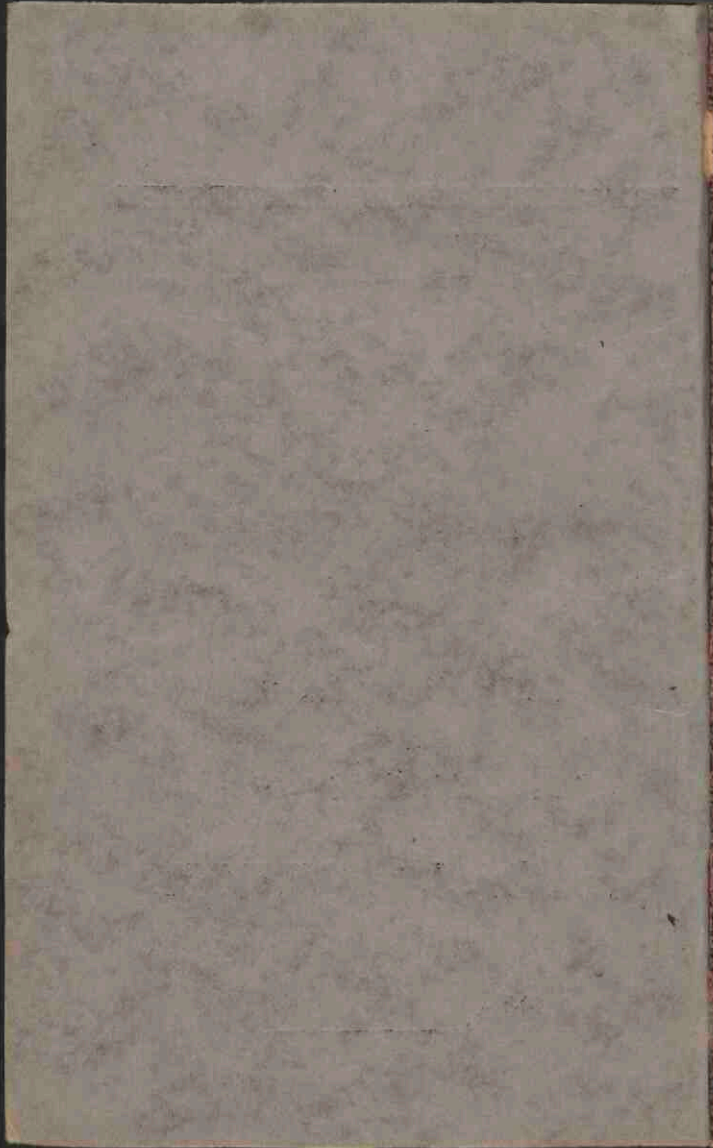
<https://hdl.handle.net/1874/369311>

BIBLIOTHEEK DER RIJSUNIVERSITEIT
TE UTRECHT

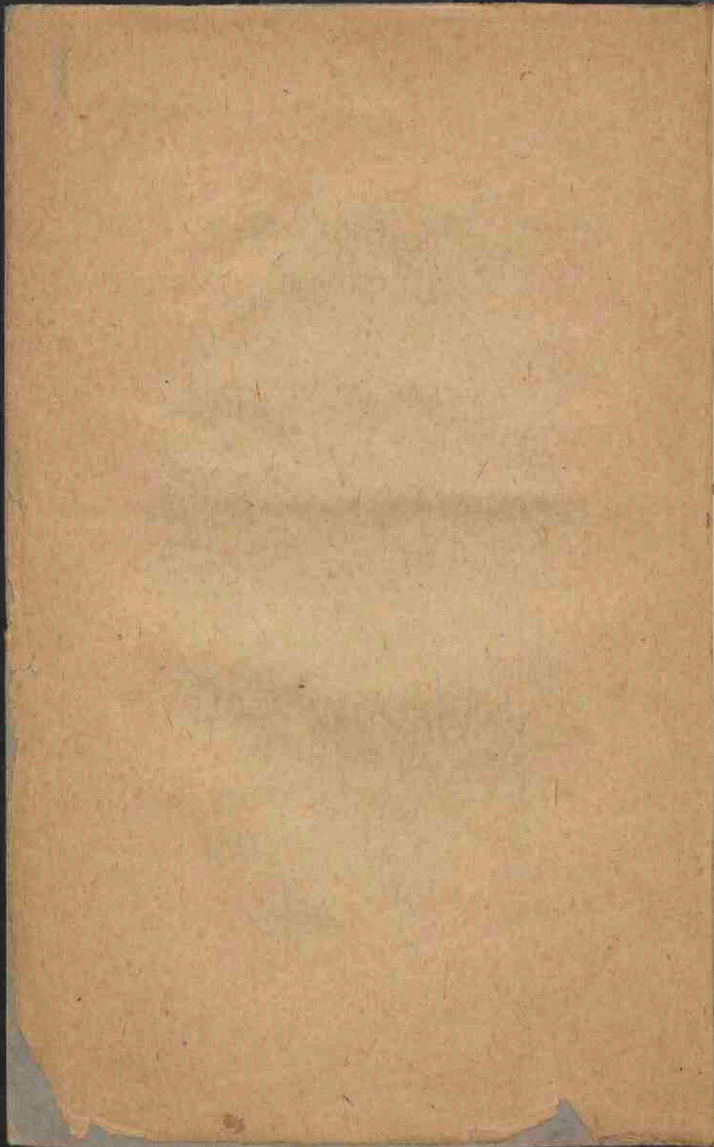
1929

**Verzameling tooneel-
stukken uit de
nalatenschap van
prof. Dr. J. te WINKEL**

No. 545

Dr J. Terminal
N. 473 b

D E

545

K U I P E R.

OPERA BOUFFON.

IN EEN DEEL.

Het Fransche stuk *Le Tonnelier* nagevolgd
door J. T. NEYTS.

1768

Gedrukt voor den AUTEUR.

4405

PERZONEN.

COLIN.

FANCHETTE.

MAERTEN.

Vader SEP.

SERVAES.

D E

K U I P E R.

OPERA BOUFFON.

S C E N E. I.

Het Toneel verbeeld een Kuipers Winkel, in den grond aan een van de zyden de deur van de straat; aan d'ander de deur van de kamer; vooren aan, en al de linker zyde van d'Auteurs een Schaeftbank; wat hoger een Ton, aan de regter zyde een ander Ton, en in de Schermen een Kuip die maar half gezien word.

COLIN, FANCHETTE.

D U O.

FANCHETTE.

„ **N**Een, neen, neen, neen, 't is al voor niet;
 „ Neen, neen, 't is al voor niet.

COLIN.

„ Wat mag u dog in d'herfens wennen
 „ Waarom baard gy my dit verdriet — bis.
 „ Daar gy myn teere min moet kennen.

FANCHETTE.

„ Colin laat my gaan.

A 2

C. 0.

DE KUIPER.

COLIN.

„ Laat m' u, hand ontfaan.

FANCHETTE.

„ Neen, neen, neen, neen. }

COLIN.

} bis.

„ Ja, ja, ja, ja.

FANCHETTE.

„ Laat m' in vreên.

COLIN.

„ Gy moet ze geên. *

FANCHETTE.

„ Laat m' in vreên.

COLIN.

„ Neen, neen, neen, neen.

FANCHETTE.

COLIN.

„ Maar laat my dog in vreên. } „ Neen, neen, neen, neen.
bis.

COLIN.

„ Gy moet ze geên.

FANCHETTE.

„ Laat m' in vreên.

COLIN.

„ Neen, neen.

FANCHETTE.

„ Laat m' in vreên.

COLIN.

„ Neen, neen, neen, neen, neen, neen.

FANCHETTE.

„ Maar laat m' in vreên

„ 'T is al voor niet.

„ Neen, neen, 't is al voor niet.

COLIN.

„ Wat mag u dog in d'herfens wennen?

„ Waar?

* Geên, in Vlaanderen gebruikelijk voor het woord ge-
ven.

OPERA BOUFFON.

5

„ Waaron baard gy my dit verdriet?

„ Daar gy myn teere min moet kennen.

FANCHETTE.

„ Colin, laat my gaan.

COLIN.

„ Laat m' uw hand ontfaan.

FANCHETTE.

„ Neen, neen

COLIN.

„ Ja, ja.

COLIN.

} bis.

„ Gy moet ze geên.

FANCHETTE.

„ Neen; laat m' in vreên.

COLIN.

„ Gy moetze geên.

FANCHETTE.

„ Neen, laat m' in vreên.

FANCHETTE.

COLIN.

„ Laat m' in vreên.

„ Gy moetze geên

„ Laat my dog in vreên

„ Ja gy moetze geên

„ Laat m' in vreên.

„ Laat m' in vreên

„ Neen, neen.

„ Ach! laat my dog in

„ Neen, neen.

vreên

„ Neen, neen,

„ Laat m' in vreên

„ Neen, neen,

„ Ach! laat my dog in

„ Neen, neen,

vreên,

„ Neen, neen,

„ Laat m' in vreên,

„ Neen, neen,

„ Laat m' in vreên,

„ Neen, neen, neen,

„ Laat m' in vreên,

„ Neen, neen,

„ Ach! laat my dog in

„ Neen, neen,

vreên,

„ Neen,

„ Laat m' in vreên,

„ Ach! laat my dog in

vreên,

„ Laat m' in vreên,

A 3

„ Laat

DE KUIPER.

„ Laat m' in vreên. | „ Neen,
 „ Ach! laat my dog in | „ Neen, neen,
 vreên. COLIN.

'K min u opregt, en 'k wil 't doen zien myn lieve kind.
 FANCHETTE.

Men moet voorzigtig zyn.
 COLIN.

Kan men als men bemind?
 Ja 'k wil van 'smorgens vroeg tot dat den dag gaat enden
 Bewyzen dat ik ben Soldaat onder uw benden,
 En met een winnaars stap en 't vendel uitgespreid
 Belegeren 't fortres van uw hardnekkigheid.

FANCHETTE.
 Gy spreekt met my als of gy waart by de Soldaaten.
 COLIN.

Myn Kind, een oud gebruik is moeijelyk om te laten;
 Myn moed kwam 't Vaderland voor deezen wel te pas,
 Als ik drie weeken eens by de rekruiten was.
 FANCHETTE.

Dog men heeft u bedankt.
 COLIN.

'T was dat een ieder dugtte
 Dat myne moed alleen den vyand had doen vlugten.
 FANCHETTE.

Zie voor u dat m' u weêr niet af en dankt.
 COLIN.

Ei! ziet;
 My afdanken? en wie?
 FANCHETTE.

Ziet gy ons Meester niet:
 Hoe hy zyn beste doet ons alles aan te wenden
 Om op een goede wys u uit zyn huis te zenden,
 Hoe hy geduurig kyfd zo hy maar met u spreekt,
 Hoe hy ten aller tyd zyn buijen op u breekt?
 COLIN.

'K heb hem nooit vriend'lyker gekend als nu.

OPERA BOUFFON.

FANCHETTE.

Nog heden
Lag ik aan 't venster, 't wyl hy wandelde beneden,
Hy zag my niet; hy zei allene: die rekrut
Die jongen die hier werkt schynd my den regte guit,
Een ledigaard die tragt Fanchette te misleiden;
Het best dat ik kan doen is hem maar zonder beiden
Van hier te zenden.

COLIN.

Hoe! geloofd gy dat die pryn
In zynen ouderdom op u verlief zou zyn?

FANCHETTE.

'T is zeker dat en wis.

COLIN.

Gy spot met my zoo 'k meene;
Hebt gy 'er proeven van?

FANCHETTE.

Ik heb 'er meer als eene.

A I R.

” Het is een oogslag een gelaat
” Dat hy Zom op my vallen laat,
” Maar ondanks al zyn teerigheên,
” Als hy gaat zugten
” Hy doet my vlugten
” Van zyne reên.
” Als zomwyl ik een liedje queel
” Hy voegt 'er by zyn roefte keel,
” Maar deezen Duo die hy floord
” Toond dat de jaaren
” Die evenaaren
” Maar zyn accoord.
” Zoó dra ik loop hy is 'er by,
” Om my daar door te maaken bly,

A 4

” Maar.

DE KUIPER.

- „ Maar zyne moed is aanstonds leeg,
 „ Zyn drift verwaaren
 „ Door oude jaaren
 „ Blyft onder weeg.

COLIN.

Wel hoe! dien ouden bloed durfd op marode komen
 Op eene plaats die ik heb voor myn deel genomen?
 De duivel haald. Ik zweer.

FANCHETTE *hem tegen houdende.*

Kom stoord u niet te sterk.

Wat wild gy doen?

MAERTEN *in de schermeren.*

'K zal gaan, 'k zal gaan.

COLIN *luisterende, en zyn gereedschap neemende.*

'K ga naar myn werk.

FANCHETTE.

Gy hebt gelyk, daar is ons meester! wil maar werken,
 En zoo hy u bekyfd, laat niet met allen merken;
 Hoord gy het lieve vriend?

COLIN.

Zyt nergens in belaan,

Laat my maar doen.

SCENE II.

FANCHETTE, COLIN, MAERTEN *met een pak hoepels.*

MAERTEN *met een harde stem.*

Hewel, wat heeft m' hier al gedaan?

AIR.

- „ Alwaar ik ook mag gaan,
 „ 'K zie u nooit ledig staan.

FANCHETTE.

Ach! meester lief, het is niet mogelyk u te zeggen
 Als gy zyt uit hoe dat wy ons aan 't werken leggen.

MAER-

MAERTEN *bet Air vervolgende.*

„ 'T is wel, 't is wel gedaan.

Wat hakt dien deugniet daar?

COLIN.

Het is een band die zal dienen.

MAERTEN.

Houw' maar uw' bek.

vervolgende 't Air.

„ Als ik dat diertje merke

„ Strak 'k voel iets in my werken.

COLIN *werkende en 't Air vervolgende.*

„ Maar zy is voor u niet verken.

MAERTEN.

Wat keekeld gy daar al?

COLIN.

Ik zing.

't Air eindigende.

„ Hoe gy haar ook helpied

„ Gy krygt die proeije niet. — bis.

MAERTEN.

'K begeere niet dat gy zoo zingt.

COLIN.

Wat treeken!

Mag ik dan niet.

MAERTEN.

'K bekeer ook niet dat gy zult spreken.

COLIN.

Niet spreken nog niet zingen. ?

MAERTEN.

Neen houd maar uw bek,

En werk neerftig.

COLIN *zingende.*

„ Aan het werk, aan het werk met moed en

„ zinnen.

DE KUIPER.

MAERTEN.

Myn ziel hy scheerd met my de gek.

FANCHETTE *ter zyde aan Colin.*

Maar zwygt.

MAERTEN *aan Colin zonder Fanchette te hooren.*

't Wyl ik was uit hebt gy niet stil gelegen?

Laat zien hebt gy de Ton van Simoen t' huis gedregen?

COLIN.

Ja, z' is gedaan.

MAERTEN.

Waar is den emmer van gouvaar

Jacq'lyne?

FANCHETTE.

Ik heb ze zelf naar huis gedragen.

MAERTEN.

Maar

Waarom en draagt die schurk ze zelfv' niet?

COLIN.

Wat een leeven

Om niet! Kan ik gaan uit en 't werk doen daar beneven
Van uwe winkel?

MAERTEN.

Van myn winkel? Wat een praat!

't Werk van myn winkel? Ziet hoe 't overeind al staat.
Daar is de Kuip van vader Sep nog die alreede
Agt dagen t'huis moest zyn, die Kuipe daarmee mede
Om zoo verlegen is, die Kuipe daar aan slegt
Een band moest zyn. waarom is 't niet gedaan
dan? zeg.

COLIN.

Maar floerd u niet zoo zeer.

FANCHETTE *van zyden.*

Hy zal zyn tong niet houwen.

aan Maarten.

Myn lieve meester, kom, wil my dan eens beschouwen.

Zy Streeld hem met d' band onder de kin.

⁂K zou wedden dat uw' baard van daag geschooren is.
 MAERTEN.

Waarom?

FANCHETTE.

Om dat u vel zo zagt is en zo frisch.

MAERTEN *lagbende, en d' hand van Fanchette nemende.*

Is 't waar, myn Katje lief?

COLIN *spottenderwys zingende.*

„ Ach! Wat schoone vogel is 't!

MAERTEN.

Gaat gy alweer beginnen?

Dat is een schurk die moet het zingen sterk beminnen.

FANCHETTE.

Wel laat hem zingen 't is immers zoo geene zaak,
 En zingt wat nevens ons.

MAERTEN.

Zou u dat doen vermaak?

FANCHETTE.

Ja, veel.

COLIN.

De baas zal ons ook wel een aartje zingen!
 Hy Zingt de Vesper wel.

MAERTEN.

Zwyg, moeid u met uw' dingen.

FANCHETTE *aan Maerten.*

Hy heeft gelyk, uw' stem baard my zo veel pleyzier
 En Vreugd aan 't hert als de viool van jantje lier.

MAERTEN.

Gy wild dan dat ik Zing? ik, ik?

FANCHETTE.

Met blyde zinnen

Wy zullen chorus doen.

MAERTEN.

Wel dan, laat ons beginnen.

T R I O.

MAERTEN.

- „ Wy moeten vreugdig zyn.
 „ 'T is voor den God der wyn;
 „ Aan het werken — bis.
 „ Zaam met Vroeylykheid,
 „ Terwyl den tyd
 „ Ons word bereid
 „ Om men zyn vogt ons te versterken,
 „ Sla maar straf
 „ Houw niet af,
 „ Laat ons al op 't meefte werken,
 „ Als 't Zondag is } bis.
 „ 'T is Kerremis

FANCHETTE.

„ Werkt elk zoo veel hy kan

„ Als 't Zondag is
 „ 'T is Kerremis

COLIN, MAERTEN.

„ Werkt elk zoo veel hy kan
 „ Sla maar straf
 „ Houw niet af,
 „ Pan pan pan,
 „ Patapan,
 „ Als 't Zondag is
 „ 'T is Kerremis.

MAERTEN.

- „ Colette zag eens vroeg
 „ Haar minnaar in een kroeg,
 „ Zouden denken
 „ Terftond wierd ze kwaad,
 „ Maar hy strak met een bly gelaat
 „ Zei meisje laat my u befchinken
 „ Houw u ftijl,
 „ 'K zal en 'k wil
 „ Eens op uw gezondheid drinken,

Als

„Als 't zondig is

» 'T is Kerremis,

MAERTEN.

Welaan, Zing my eens van die liedjes die by tyden
Gy zomwyl Zingt, als gy u buiten gaat verblyden
Met uw' gezellen.

FANCHETTE.

Ja, zeer geeren; wat voor een
Begeerd gy dat ik zing?

MAERTEN.

Wat voor een dat ik meen? . . . ?

Laat zien dat liedje zou my byna nooit verveelen
Als het gezongen word van zo een lieve keele
Als d'uwe.

FANCHETTE *Zingt heel traag.*

„ Daar was een keer een meisje.

» Een regt meisje van eer

MAERTEN.

Neen, 't is dit niet, 't is niet Kwalyk dat;
Maar 't is veel nieuwer 't geen ik meen.

FANCHETTE *heel sterk zingende.*

'k Heb u gevat.

„ Heerscht altyd op ons zinnen . . .

MAERTEN.

'T is dat nog niet Daar is geen heerschen nog geen
zinnen

In heel het lied, 't moet met een boomgaard eerst be-
ginnen,

Een druifros, eene laan, ook iets van Colinett',

Ik weet het zo niet juist.

FANCHETTE *Zingende zo zy moet.*

„ In een boomgaard Colinette

MAERTEN.

Ho! Ho! Daar hebt gy het.

DE KUIPER.

A I R.

FANCHETTE.

A I R.

- „ In een boomgaard Colinette
 „ Zag een schoone druifstros staan,
 „ Zy dagt dat haar niemant lette,
 „ Strak zy sloeg er' d' handen aan,
 „ Ziet maar voor u, Colinette,
 „ Liefde waakt in deze laan.
 „ Stil en in een hoek versteeken
 „ Kreeg het wigjen haar in 't oog,
 „ Nauw' lyks had hy haar bekeeken,
 „ Of hy quetst haar met zyn boog,
 „ 'T Meisje zugte en was bezweeken
 „ Als dit wigt haar zoo bedroog.
 „ Ach! Ach! Meisje 't zal u drukken
 „ Zei de kleene fiend aan haar,
 „ 'T zal my deeze keer gelukken,
 „ Maar zyt wyzer achter naar,
 „ Eene meid die durft te plukken
 „ Loopt al meer als een gevaar.

ZAMEN

Eene Meid die durft te plukken
Loopt al meer als een gevaar.

MAERTEN.

Droes is dat zingen! 't Drukt tot binnen in myn ziel:
Kom 'k moet u kuffen om dat 't my zoo wel beviel.

Hy loopt naar haar met open armen.

COLIN *zig voor hem stellende.*

Zie, meester, daar's myn hamer steel gebroken.

MAERTEN *hem grammaedig wegstotende.*

Sauer

Ment

Ment ! word gy dol ? loop naar den duivel met uw hamer
Vermaakze !

FANCHETTE. *hem tegenhoudende,*
Meeſter gaanwe morgen naar de feeſt ?

MAERTEN.

Ons tweek, myn hondje, ja, ons tweek. Maar zie wat beeft.

FANCHETTE.

Als ik ben op die Feefſt wat zal ik daar gaan zingen !
Meeſter, is het niet waar ? wy zullen zamen ſpringen
En danſen. Kom wil eens een Cabriole ſlaan
Om te proberen of het morgen wel zal gaan.

Zy neemt hem by de hand en zingt.

„ Danſen wy onder d'holme boom. . . .

MAERTEN.

Ja, morgen danſen wy ; maar daar zyn een'ge zaaken
Die ik eer 't avond is moet tragten af te maaken ;
'K heb aan myn buurman Pier beloofd een oxhoofd wyn
Af te gaan tappen, gy terwyl ik weg zal zyn
Ga ſpin wat in den hof het zal 'er langer klaar zyn.

FANCHETTE.

Maar 'k ben hier immers wel.

MAERTEN.

Gy zult nog beter daar zyn,
Ik heb 'er reden toe. . . ga dan myn kleine kat
De logt is uw' gezond. en zie wel voor u dat
De kuikens in den hof het zaad niet om en haalen.

Aan Colin.

En gy, Werk neerſtig, of gy zult het my betaalen.

COLIN *Zingt zonder na hem te zien.*

„ Danſen wy onder d' holme boom.

SCENE. III.

COLIN, FANCHETTE.

FANCHETTE.

Colin, Colin, hy is heên.

COLIN.

Kom dan naar hier.

FANCHETTE.

Hoor aan,

Gelyk wy morgen naar de feest van 't dorp toe gaan,
 Ontfangt dit lint dat my een daam van stad verceerde,
 En dat ik maar op uw' gedagtenis aanveerde;
 Verceerd 'er u mede op de myne.

COLIN

Is 't dog gewis

Dat 't komt van eene daam?

FANCHETTE.

Geloof dat t' zeker is?

'T is van die daam aan wie ik dikwils vrugten drage.

COLIN.

Fanchette, hoor aan.... het is....

FANCHETTE.

Hoe! Vreesd gy van my laagen?

En zyt gy al zo vroeg met Joloezy beïmet.

COLIN.

Neen zeker, ver van daar; 't waar 't middel u het.
 Gedagt te vatten doen om my die aan te zetten.

FANCHETTE.

Hoor aan, terwyl ons nu geen mensch komt te beletten
 Beraamen wy te gaar en zeg wat dat 'er moet
 Gedaan zyn tot ons trouw.

COLIN.

Doen zoo een ander doet:

Wat zwaarheid is daar in om daar voor zoote schroomen.

FANCHETTE.

Maar wy en zullen nooit 's meesters verlof bekomen

COLIN.

Hy moet wel of hy wild of niet; maar allegaar

Wel nagezien is hy uw' moeder of uw' Vaar?

FANCHETTE.

Neen, maar na hunne dood, Van myne jongste dagen,

Is 't hy niet die altyd heeft zorg voor my gedragen?

Nooit tegen zynen wil en durf ik iet bestaan.

COLIN.

Ik zal hem spreken, zyt geruſt, laat my begaan.

FANCHETTE.

Gy zyt zoo haastig, 'k vrees dat gy 't zult al bederven.

COLIN.

Wild g' hem dan trouwen.

FANCHETTE.

Neen, 'k zou al zoo geeren ſterven.

COLIN.

Wel effend gy de zaak volgens uw' beſt gedagt:

Gy zegt geduurig dat hy u tot vrouw betragt,

Dat hy nooit willen zal dat gy ooit word de myne;

Gy wenſcht my tot uw' man, maar dog het zou u pynen

Hem te miſhaagen.

FANCHETTE.

'K wou dat men een middel nam

Waar door men zyn verlof en toeftemming bekwaam

Zonder dat wy daar in zoo oentlyk ons mengen.

COLIN.

Wagt, 'k denk daar iets om 't al op een goed eind te brengen.

FANCHETTE.

Wat is het? laat ons zien.

COLIN.

Waarlyk, 't gedagt is goed.

Gy weet dat onzen baas Maerten een somme moet
Aan mynen oom Servaas; hy is in ons belangen
Gelyk gy weet?

FANCHETTE.

Hewel?

COLIN.

Laat hem die zaak aanvangen. . . .

'K zeg u niet meer.

FANCHETTE.

En ik, zoo hy nog wild verbiên
Dat wy zom met malkaar wat spreekken, of ons zien,
'K zal alles zeggen, wat my schiet in de gedachten.

COLIN.

Ik ben van meening eens myn oom gaan op te wagten.

FANCHETTE.

Neen, 't waar veel beter als den dag een einde nam;
'K ga heên uit vrees of hy zomwylen weder-kwam.
Vaarwel, vaarwel, Colin.

COLIN.

Vaarwel, myn uitgeleezen;

Maar zou 'er niet een zoen voor onzen afscheid wezen?

FANCHETTE.

Strak, denk eerst op uw' werk.

COLIN.

Wat aangename wenk!

Ik voel my niet van vreugd als ik maar op haar denk.

SCENE. IV.

A I R.

COLIN.

- „ Als 'k haar zie verschynen
 „ Iets dat ik niet en ken
 „ Maakt m' anders als ik ben — bis.
 „ Als 'k haar zie verschynen
 „ 'T doet my pyne — bis.
 „ Dat ik niets heel den dag — bis. } bis.
 „ Van ons min spreken mag. }
 „ Van ons min spreken mag.
 „ Van al wat men kan vraagen
 „ Een lief gelaat is 't best,
 „ Het is altyd nieuw behaagen
 „ Als m' 'er d' oog op vest. — bis
 „ Ziet m' een zoete Kyne * }
 „ Verschynen }
 „ Ons hert begeeft, — bis } bis.
 „ Dog het heeft }
 „ Iets dat ons vreugden geeft. }
 „ Als 'k haar zie verschynen
 „ Iets dat ik niet en ken
 „ Maakt m' anders als ik ben. — bis.
 „ Als 'k haar zie verschynen
 „ 'T doet my pyne — 3 maal
 „ Dat ik niet heel den dag — bis.
 „ Van ons min spreken mag,

„ 'T

* Kyne, onder de landsluiden in Vlaanderen gebruikelijk voor meisje.

DE KUIPER.

- ” ’T doet my pyne — bis.
 ” Dat ik niet heel den dag — bis.
 ” Van ons min spreken mag. — bis.

SCENE. V.

MAERTEN, COLIN.

MAERTEN *in de schermen.*

Fanchette?

COLIN *van zyden, en werkende.*

’T is altyd na die Fanchett’ te vraagen.

MAERTEN.

Colin, waar is Fanchette?

COLIN *van zyden.*

Ik wil hem eens wat plaagen.

Hy zingt.

” Laat ons zaam vreugden raapen,

” Wy beide zyn maar een.

MAERTEN *na hem met onverdueligheid aanhoord te hebben.*

Colin!

COLIN.

Klapt aan myn oor.

Hy vervolgd het Air.

” Ons honden en ons schaapen

” Al is by ons gemeen.

MAERTEN *bem a’ hand voor den mond houdende.*

Eindelyk hoord gy my,

Zanger van d’ hel?

COLIN.

Ha, ha! myn meester het is gy?

Gy schreeuwd als of gy voor een doof mans deure belde.

MAERTEN.

Waarom en spreekt gy niet als ik uw’ naame melde?

Co-

COLIN.

Als 'k werk waarom en laat gy my dan niet in vreên?
 'K was in myn volle vuur; met nog een slag te geên
 Met mynen dyffel, 'K had de duig zoo schoon doen buigen
 Dat 't een vermaak was.

MAERTEN.

Maar ik spreek hier van geen duigen.

COLIN.

'K gaf geeren eene Kroon had ik maar na myn zin
 Die duig geleid.

MAERTEN.

Wat droes hebt gy den duivel in?

COLIN.

Ziet eens wat schoone ploei zy reeds begon te krygen,
 Hoe netjes dat ze leid.

MAERTEN.

Belieft het u te zwygen?

COLIN

De droes als 't zoo moet gaan 'k smyt na den duivel dit
 Gereedschap.

Hy smyt het gereedschap op de voeten van Maarten.

MAERTEN.

Ai!... de schurk... Myn voet is uit de lit.

COLIN.

Het is uw' schuld; waarom begaf g' u niet ter zyden,
 Als m' in zyn yver is men weet niet wat is myden.

MAERTEN.

Den yver zy aan d' hel! waar is Fanchett'?

COLIN.

Fanchett'?

Z' is hier niet.

MAERTEN.

'K zie het wel.

COLIN.

Waarom dan vraagd gy het?

Laat my maar werken.

DE KUIPER.

MAERTEN.

'K vraag by wat voor menschen z' aan is,
Naar wat voor straat, of naar wat huis dat zy gegaan is?
'K meen dat ik klaar genoeg myn wille doe verstaan.

COLIN.

'T is zeker klaar. Weet gy den hof van Juliaan?

MAERTEN.

Ja.

COLIN.

Het is daar nog niet. Als gy den hof zyt t'enden
Wild u dan naar het huis van madeleen toe wenden
(Die Madeleen, 'k geloof dat zy u kenbaar is,
Die u met vingers wees op de begravenis
Van uwe vrouw:) Z' is daar; en zyt gy nu te
vreden.

MAERTEN.

Ja, maar zeer weinig van al uwe flegte reden.
Maar laat ons van gesprek verand'ren. 'K heb u iet
Te vraagen.

COLIN.

Laat ons zien wat dat die vraag bedied.

MAERTEN.

'T bedied dat gy terstond zult uit myn huis vertrekken.

COLIN.

Ik?

MAERTEN.

Gy.

COLIN.

Myn ziel 'k geloof dat gy met my wild gekken.

MAERTEN.

Neen neen ik gekke niet myn meening is opregt

COLIN.

Gy lagt gedurig nog terwylen gy het zegt.

MAERTEN.

Neen zeker, 'k gekke niet zo gy durfd blyven vreed 'er
Erger geyolgen van.

COLIN.

Wel dan, myn lieve meester,
 Zoo gezeid, zoo gedaan; en wat betreffen mag
 De rek'ning, als gy 't wild, het komt my op een dag
 Of vier niet aan; en schoon dat ik het op moet steeken,
 'T is niet gezeid dat wy daarom ons vriendschap breeken,
 Is het niet waar, myn baas?

MAERTEN.

Hewel, ter goeder uur,
 Maar dat 't van verre zy.

COLIN.

En als een goede buur,
 Ik hoop dat ik van u een vriendschap zal bekomen?

MAERTEN.

En wat voor vriendschap?

COLIN.

Van op 't bruilofts feest te komen.

MAERTEN.

En wat voor bruilofts feest?

COLIN.

Van my en u Fanchett'.

MAERTEN.

Hoor aan, Colin hebt gy dien arme wel belet?
 Gy kond wel daar ontrent 't gewigte giffen, meen ik,
 Als zy met een goe stok gewapend zyn zou?

COLIN.

Neen ik.

MAERTEN.

Hewel zoo 't ooit gebeurd dat gy nog roerd uw' bek
 Ontrent Fanchet. . . .

COLIN.

Kom, Kom, gy scheerd met my de gek.

D U O.

MAERTEN.

- „ Ziet voor u gy.
 „ Gy.
 „ Vreesd deugeniet
 „ Vreesd myn vergramd ge-
 „ moed
 „ De droes ziet voor u gy
 „ Gy.
 „ Moet ik u slaan.
 „ Zoo ik begin te slaan,
 „ Ziet voor u gy.
 „ Gy.
 „ Ziet voor u gy.
 „ Vreesd, deugeniet.
 „ Op 't lest....
 „ Moet ik u slaan?
 „ Wel op het lest....
 „ Gy.
 „ Zoo ik begin te slaan.
 „ Gy.
 „ Begin ik u te slaan.

COLIN.

- „ Hoe aan my?
 „ My?
 „ Ik vrees u niet
 „ Ik lagch met't geen gy doet
 „ Wel hoe aan my?
 „ Wel hoe aan my?
 „ Ik vat u aan,
 „ Moet ik u vatten aan.
 „ Hoe aan my?
 „ My?
 „ Wel hoe aan my?
 „ Ik Vrees u niet,
 „ Voor de peft....
 „ Ik vat u aan
 „ Wel voor de peft...
 „ Wel hoe aan my?
 „ Moet ik u vatten aan,
 „ Wel hoe aan my?
 „ Moet ik u vatten aan.

COLIN.

„ K neem nog geen affcheid; 'k kom by u eer Kortentyd
 Eens zien of gy nog slaag in die gedagten zyt.
 Tot weerzien, baas.

Hy gaat heen al Zingende.

„ Laat ons zaam vreugden raapen.

SCENE. VI.

MAERTEN.

De wyz' waar op hy komt te spreken
 Zou my doen denken dat 'er wat gemeens moet steeken
 Tusschen Fanchette en hem, ... 'k moet tragten hier
 ontrent

Dat my den grond van haar gemoed regt word bekend. ...
 Maar tusschen beiden laat ons eens den dorst wat lessen
 Met eenen droppel wyn. ... Eilaas! myn arme Fleffe
 't Schynd zedert dat ik min dat ik u niet meer ken;
 Is 't mogelyk dat ik tot u veranderd ben?
 't Schynd dat het allegaar veranderd wat heeft leeven.
 Gebruiken wy den tyd gelyk hy zig wild geeven.

A I R.

- „ Voor deezen Vreugd'ig 't hert vol ruste,
 „ 'T Verstand vernoegd en, vry van pyn,
 „ Voldeed ik al myne lusten
 „ Met eene goede bottel wyn, — bis
 „ Met een bottel wyn.
 „ Wanneer ik dan een lied wou queelen
 „ 'K d'ee tusschen tweeën een braave flok,
 „ En als 't Begon my te verveelen }
 „ Deed ik op nieuws een goede klok } bis.
 „ Klok, klok &c. }
 „ Deed ik op nieuws een goede klok — 3 maal
 „ En wat een groot verschil van dage }
 „ Myn fles heeft geen genugt meer in } bis
 „ En Bacchus om my meer te plaagen
 „ Hoe sterk hy is wykt voor de min — bis
 „ Wykt nu door de min — bis.

SCENE. VII.

MAERTEN, FANCHETTE.

FANCHETTE *heel vroeielyk.*

Gy zyt heel wel gezind ik hoorde uw' zoet geluid
Van 't einde van de straat.

MAERTEN *Van zyden.*

Daar is de kleene guit.

Barffelyk aan Fanchette.

Van waar Komt gy van daan?

FANCHETTE *Ontfeld.*

'K kom van u oude Maerte

Mad'leen.

MAERTEN.

Wat hebt gy daar te doen?

FANCHETTE.

Zy gaf m' een taerte

Voor my en voor Colin.

MAERTEN.

Zag gy hem?

FANCHETTE.

Neen opregt.

MAERTEN.

Bekykt my om te zien of gy de waarheid zegt.

FANCHETTE.

Neen, waarlyk, 'k liege niet, wil het eer onderhooren.

MAERTEN *Met een zagte stem.*

Fanchette hoor my eens aan. Wil u daarom niet flooren;

Want al 't geen ik tot nu gedaan heb is maar tot

Uw welzyn en geluk: ik heb Colin die zot,

Die slimme ploot, die guit, zyn paspoort daar gegeven;

Be-

Beloofd my dat g' hem nooit meer zien zult van uw' leeven.

FANCHETTE.

Zyn paspoort? en waarom? wat kwaad deed u Colin?

MAERTEN.

Ten eersten h' is te jong en al te wild van zin,
Hy is te lui als ik ben t'huis en al t'ontbonden
Als ik ben buiten 't zyn immers al oude zonden
Die my niet aan en itaan.

FANCHETTE.

Maar, meester is hy vol

Oplettenheid voor my.

MAERTEN.

Dat maakt my 't meeste dol,

En 't is het grootste kwaad daar ik u van wou spreken.

FANCHETTE.

Maar ziet eens 't groote kwaad dat daar in komt te steeken.

A I R.

FANCHETTE.

„ Zoo de zon maar opgestaan is
„ Wy Werken zaam tot na den noen,
„ En als 't winkel werk gedaan is
„ Moet hy het werk van 't hof niet doen?
„ Als het is gedaan wy zingen
„ Zaam een aardig liet op maat,
„ Het zyn al onnozel dingen
„ Vind gy daar in eenig quaad? — bis

MAERTEN.

„ Hoor, 't geen my 't meest heeft gespeeten.
„ Ik zag u in de schuur eens gaan,
„ Om dat hy uw' plaats zou weeten
„ Gy riep: Colin, het is gedaan.

Kort

- „ Kort daar op gy komt opgestreeken
 „ Zeg dog wat daar ommegaat?

FANCHETTE.

- „ Hy vangd my, en gaat zig verfteeken;
 „ Vind gy daar in eenig quaad? — bis
 „ Als ik ben alleen gezeeten
 „ Neemt gy my zomwyl niet by d' hand,
 „ En laat gy my dan niet weeten
 „ Hoe gy door liefde voor my brand?
 „ Gelyk gy, alzoo begind hy,
 „ Hy zingt op de zelve maat,
 „ Gy Bemind my, hy bemind my,
 „ Vind gy daar in eenig quaad? — bis

MAERTEN.

Hoe 't is of niet 'k begeer niet dat g' hem nog zult hooren,
 Of met hem spreeken; of zo niet ik zal my flooren.

FANCHETTE *Met een ontroet gelaat.*

En als hy my spreekt?

MAERTEN.

Wyfd hem maar terfoud van d' hand.

FANCHETTE *nog meer ontroerd.*

En als hy my ontmoet?

MAERTEN.

Ga langft een ander kant.

Doe 't geen ik verg, Fanchett, doe 't geen ik van
 u Vraage,

Gy zult myn Vrouwtje zyn, 'k zal om u te behaagen
 My Schoonder maaken als ik tegenwoordig ben,
 'K zal u beminnen, 'k zal u liefde kozen, en.....
 Gy geenwd.

FANCHETTE.

Maar hoor dog eens.

MAERTEN.

Wat is 't?

FANCHETTE.

Geen uur geleeden.

Zond meester Petercel zyn jongen.

MAERTEN.

Om wat ieden?

FANCHETTE.

Om u te zeggen dat hy strak een brief ontving
Waar by zyn meester u verzogt de rekening,
Van 't geen gy laatst voor hem geleverd hebt, te zenden.

MAERTEN.

Voorwaar 't is lang genoeg 't geduld wierd my ten enden.

FANCHETTE.

Maar h' heeft belast dat 't moet dees avond zyn.

MAERTEN.

Welaan,

Is 't zoo laat ons geen tyd laten verlooren gaan,
Het geld komt door den baat altyd te pas. 'k geloove
Dat gy wel weet hoe veel het is.

FANCHETTE.

Gy hebt boven

Op uwe Kamer.

MAERTEN.

't is de moeite niet waard dat ik
Daar na ga zoeken, 'k heb gedaan op 't oogenblik.

FANCHETTE.

Gy zou geruster op uw kamer schryven kunnen.

MAERTEN *Neemt een Duig en seld zig neer.*

Neen, 'k ben hier wel genoeg. Voor eerst vier groote
tonnen

Aan elk van welk ik heb nieuwe hoepelen gedaan,
Dienende om op de plaats 't water van 't dak t' ontfaan.
Vier guidens elk; dat maakt.... Vier en vier dat is
agte.....

Agt en agt hoe veel is dat?

FANCHETTE.

Volgens myn gedagten

'T is zestien.

MAERTEN *Haalt een stukje kryt uit zyn zak,
En cyffert op de duig.*

Ja, het is juist zestien guldens. 'k stel
Een 6 en dan nog 1.... Neen, neen, 't is nog niet wel.

FANCHETTE.

Zeker het is niet wel.

MAERTEN.

Volgens uw' eigen giffen
Gy zei dat agt en agt was zestien.

FANCHETTE.

'T kan niet missen.

MAERTEN.

Hoeveel dan 8 en 8 doen.... 'T is al weêr verbruid.
Ik weet niet wat ik doe.

De duig weg smytende.

Die duivellische rekrut

Verdraid my heel de kop.

FANCHETTE.

Gy wild my niet gelooven,
'K heb het u nog gezeid, ga liever stil naar boven
Daar is pen en papier.

MAERTEN.

'k Zal dan naar boven gaan
Ik Zal 'er g'ruft zyn, in drie vloeken 'k heb gedaan.
'K kom dan om laag om deeze kuip heel op te maaken.
En zaam te praaten. Zal u dat niet wat vermaaken.

FANCHETTE.

Ja wel, (*Van zyden*) kwam nu Colin maar zo hy heeft
gezeid.

MAERTEN *Van zyden.*

Ja wel, zegt 't goede kind, zy mind my dog de meid.

Aan Fanchette.

Gy tusschen tweën om u voor luiheid te bevryden,
Veeg eens de winkel, doe 't gereedschap wat ter zyden.
De neerstigheyd is voor een vrouw een nodig ding.

FANCHETTE.

Ga maar naar boven, en peinst op uw' rekening,
Verliefd geen tyd.

MAERTEN

M A E R T E N .

Maar hoor , Terwyl ik boven reken ,
 Of'er zom iemant kwam die vroeg om my te ſpreken
 Zeg dat ik ſlaap , dat ik niet wel ben ; op dat men
 My niet komt ſtooren 't wyl ik daar mee bezig ben .

S C E N E . V I I I .

F A N C H E T T E .

R E C I T A T Y F .

- „ Terwyl h'op zyn kamer is , laat zien .
 „ Of Colin nog niet en komt miſſchien ,
 „ Wat doet hy dog ? ik dugt het al
 „ Dat hy nog lang verbeiden zal .
 „ Ik hoor gerucht , 't zal zeker Colin weezen ,
 „ 'T is Colin 't is myn uitgeleezen .
 „ Colin ! Eilaas !
 „ Colin , kom dog ras .
 „ 'K miſgiffe my , 'k dagt dat 't myn lieffte was .

A I R .

- „ Wat lyd myn teere minne
 „ Door 't wagen wreede druk ,
 „ Kom kondigd uw' herd'rinne
 „ Haar ramp of haar geluk
 „ Ai wild dog haast verſchynen
 „ En eindigd myn geklag ,
 „ Maakt dat op al myn pynen
 „ De vreugde volgen mag
 „ Wild min zyn hulp ons geeven
 „ Zoo zy ons by wild ſtaan ,
 „ Als wy te zamen leeven

„ Wat

- „ Wat kan ons tegen gaan?
 „ Ons zielen zaam verllonden
 „ In 't beste van ons jeugd
 „ Zullen hun zien verbonden
 „ Door d' handen van de Vreugd.

S C E N E. IX.

COLIN, FANCHETTE.

FANCHETTE *met een verstoorde houding.*

Hy zal niet komen... dat hy wist dat ik hem wagt...
 Maar hy is geen tovenaar hy kan in myn gedagt
 Niet leezen; maar hoe zal ik het hem laten weeten?
 Waar is hy dog?

COLIN *slilletjes nevens haar genaderd zynde.*

Ik ben hier.

FANCHETTE *Verbeugd.*

Wat heb ik tyd versleeten
 In droefheid, hebt g' uw' oom gezien?

COLIN.

Strak komt hy aan.

Vuuriglyk.

Maar ik zie de meester niet; waar is hy dan gegaan?

FANCHETTE *Vuuriglyk.*

Hy is boven bezig met een rekening te maaken.

COLIN.

Zoo hebben wy den tyd om wat van onze zaaken.
 Te spreken, ik heb zoo veel aan u te zeggen.

FANCHETTE.

En

Ik nog veel meer vermaak dat ik weër by u ben.

COLIN.

Maar zo hy ons horen moest dan waar het al verlooren,
Een mensch die is jaloers is altyd ligt van hooren

FANCHETTE.

Vrees niet; zyn kamer is immers ver achter af,
En zo hy kwam hy heett de gang zo hard en straf
Dat men hem hooren zou, dies hebt geen achterdenken
Maar hebt gy g'éeeten?

COLIN.

'K heb op anders wel te denken.

FANCHETTE.

Ik heb hier eene taert en eene flesse wyn
Van Madeleen, 't zal ons een goede maaltyd zyn.

COLIN.

Dat 's goed Fanchett'.

*Hy zingt.**„ Laat ons zamen proffytteeren.*FANCHETTE *Hem d' hand op de mond houdende.*

Ei! Zwygt, wy moeten Maerten myden,
Gy zingt geduurig.

COLIN.

'T is dat ik ben altyd blyde
Wanneer ik by u ben

*Hy ombeft haer.*FANCHETTE *Haar verweerende.*

Zyt maar een weinig ftil,

'Tis niet op zulk een wys dat ik u blyde wil.
Houw op, of 'k worde kwaad.

COLIN.

'T zyn zeker groote zaaken!

Ik vind geen kwaad hier in. Wy moeten ons vermaaken.

DUO.

COLIN.

- „ Ziet 't Vinkjen in zyn huisje speelen
 „ Zoo 't geestig is en vreugde maakt,
 „ 'T is dat het kent dat zyn lief streelen.
 „ Zyn liefde koozen en zyn queelen
 „ Het Voorwerp van zyn min vermaakt } bis.

FANCHETTE.

- „ Maar kan 't eens 't deurtjen open wringen
 „ 'T is weg 't vermaak — bis
 „ 'T is weg 't vermaak, spel, vreugd en zingen
 „ Het neemt zyn schoot regt in de lugt
 „ En zyne gezellinne zugt — 3 maal.

FANCHETTE.

COLIN.

„ De Vogel tragt maar	„ De Vogel zal niet henen
„ bedriegen	„ Vliegen
„ De Vogel tragt maar te	„ De vogel zal niet henen
„ Bedriegen	„ Vliegen
„ Het neemt zyn schoot regt	„ Neen, vreesd niet dat het
„ In de lugt	„ Henen vlugt.
„ 'T is weg 't vermaak	„ Zyt niet bedugt,
„ 'T is weg 't vermaak	„ Zyt niet bedugt.
„ De vogel tragt maar te	„ Het zal niet henen
„ Bedriegen	„ Vliegen
„ De vogel tragt maar te	„ De Vogel zal niet henen
„ Bedriegen	„ Vliegen,
„ Het neemt zyn schoot	„ Neen vreesd niet dat
„ Regt in de lugt,	„ Het henen vlugt
„ Regt in de lugt — bis	„ Zyt niet bedugt — bis
„ De vogel tragt maar te	„ De Vogel zal niet henen
„ Bedriegen	„ Vliegen,
„ Het neemt zyn schoot	„ Neen vreesd niet dat
	„ Regt

„ Regt in de lugt | „ Het henen vlugt,
 „ Regt in de lugt. 3 maal. „ Zyt niet bedugt. 3 maal.

SCENE X.

COLIN, FANCHETTE, SEP
Half dronke.

SEP.

Braaf, buurtjes, lustig, toe, weest vreugdig en verblyd.

FANCHETTE.

Hemel! 'T is Vader Sep, wat droeve tegentyd!
 Zie dat g' hem weg krygt.

SEP.

Hoe! Is 'er geen mensch in huis dan?
 Ei! jongen! Winkelknegt!

COLIN.

Waar toe al dat gedruis dan?
 Wat wild gy, vader Sep.

SEP.

'T is gy, Colin? wel nu.
 Hoe steld gy het al, vriend?

FANCHETTE.

Zyt stilder bid ik u,
 En laat uw' wille weten.

SEP.

Ik, doen myn wille weten?
 Myn waarheid 'k weet het niet, Ik heb het al vergeeten;
 Nogtans 't moedt zyn dat het om 't een of 't ander is
 Dat ik gekomen ben; 'T is zeker dat en wis.

COLIN.

Spreek stil dan.

SEP.

Hoe! Spreek stil; stil als het my zal lusten;
 Is iemand ziek?

FANCHETTE.

Neen, maar, de meester is gaan rusten.

SEP.

Gaan rusten; dat is wel, Maar gy lie waakt.

FANCHETTE.

Eilaas!

Die leel'ke vent, ik wou dat hy maar henen was.

COLIN.

Wel, goede vader Sep, hebt gy nog niet gevonden
Het geen gy zeggen wou? was 't niet van uwetonne?

SEP.

Myn tonne? neen, neen. Ja, 't was zeker van myn ton,
'T is zoo; is 't moog'lyk dat ik het vergeeten kon,
'K kwam Maerten zien of hy schikt voor myn ton te
zorgen,

Ik moet myn ton....

COLIN.

Zyt g'rust gy hebt uw' tonne morgen;
Goe nacht, laat ons in vreen de slaep u 't beste diend.

SEP.

Wat 's dit? Hoe! goede nacht? Maar van wien spreekt
gy, vriend?

'K zal gaan als ik begeer.

COLIN.

Ik dagt geen kwaad daar mede.

SEP.

En blyven als ik wil.

FANCHETTE.

Vader, gy spreek met reden.

Aan Colin.

'K weet niet wat doen om ons 't ontmaaken van die vent.

SEP.

Dat 's eenen fynen hans wie dat hy slaapen zend,
Een Scheepen van het dorp, een kost'er, die aan d'hand
heeftAl de schoonste ampten die men rondom in het land
heeft,Een eerlyk man dat 't argst is. Kom, laat m' u een reis
Dan

Dan zoenen , aardig dier , tot sluiten van den peis.

FANCHETTE.

Ga , ga , men zal daarop een ander dag eens denken.

SEP.

Meend gy misschien dat dit uw' eere zoude krenken?
'K wil 't ook niet als 't niet mag met vryen wil geschien.
Liberteit , *Libertas*. 'k ga heen. tot wederzien.

COLIN.

'K dank d' hemel dat hy ons zoo schielijk gaat verlaten.

FANCHETTE.

Daar 's niet ter wereld dat ik zoo als dronkaerds haate.

SEP *weederkeerende..*

Zeg , Kinders van 't vermaak wild gy gedoogen dat
Ik myne pyp eens aan uw' vuur ontsteeke?

FANCHETTE.

Wat

Hy is daar alweêr? die vent maakt my van schrik be-
zweeken.

COLIN.

De duivel , Vader Sep , wil dog wat zagter spreken.

SEP *Zyn stem verheffende.*

Hoe! spreek ik dan niet zagt? wie duivel hoord 'er van;
Ik matige myn stem zoo veel al ik maar kan.

FANCHETTE.

'K ga heen! want 'k merke dat hy ons zal blyven plaagen.

SEP.

Blyf maar , myn zoete kind , 'k wil u niet henen jagen.

Ziende de fles.

De duivel wat is dat? is het een bottel wyn?
Zeg , jongens , is ze goed? laat ons eens vroeylyk zyn;
Ik stikke van den dorst. Zou ik eens proeven mogen?
'K denk datze lekker is. Als gy het wild gedogen?

COLIN *Aan Fanchette die onverduelig word.*

Wat wild gy dat wy doen , laat maar de vent begaan,
'T is beter nog als dat men hem zou tegenstaan.
Is nu uw dorst gelest met 't geen g' hebt ingenomen?

SEP.

Nog niet geheel, maar dat zal wel allenskens komen.
Maar hoor eens, wat is 't dat ik daar wou zeggen? . . .
Zie maar dat gy onthoud het geen ik zeide. 'k ga.

COLIN.

Waar loopt gy, Sep? wat weg begeerd gy in te trekken?

SEP *Met een slok kloppende.*

Ei! Maerten?

aan Fanchette en Colin die hem beletten te slaan.

Houd u stil, gy zult den baas ontwekken.

FANCHETTE.

Hy is daar, Colin, ga heen. Ik weet niet wat ik doe.

COLIN.

Zyt nergens in ontruft, 'k ga naar myn oom eens toe,
En op het ogenblik wy komen hier te gader.

*Fanchette neemt een beesem, en
gaat den winkel veegen.*

SEP.

Maerten?

SCENE. XI.

MAERTEN, FANCHETTE.

SEP.

MAERTEN.

Wie is het die my roept? Ha! 't is gy vader?

SEP.

Ja, Ik ben hier.

MAERTEN.

Hewel, hoe gaat het al?

SEP

Het kon

Wel

Wel beter gaan; het gaat alzo en zoo. . . . myn ton. . . .

MAERTEN.

Ik kom 'er om om laag om z'afte doen. Fanchette
Is 't zo niet?

FANCHETTE.

Ja, 't is waar.

SEP.

'T wyl gy die vast zult zetten;
'K ga buur zeggen dat hy een flesse tappen moet,
Wy zullen elk een pint betaalen.

MAERTEN.

Ja, 't is goed,

Zeg maar dat hy ze tapt.

SEP.

Hou het in uw gedagten,
En boven al ziet dat gy my niet lang doet wagten.

MAERTEN.

Neen; gaat 'er maar naar toe; 'k ben strak by u. Fanchett',

Help my dat ik dees kuip eens op zyn plaatse zet,
'K zal ze van binnen eerst geheel in order maaken.
Ziet eens hoe net, dat is een meid die op haar zaaken
Wel past; zie dog hoe 't al is op zyn plaats gedaan;
Dat is een huis wyf. Ja, wat zal ik zyn voldaan
Als gy myn Vrouw zult zyn.

FANCHETTE.

'T zal morgen nog niet waar zyn.

MAERTEN.

Hewel, is 't morgen niet 't zal overmorgen klaar zyn.

FANCHETTE.

Miffchien.

MAERTEN.

Vind gy my dan niet schoon genoeg?

FANCHETTE.

He maar. . . .

'K zeg dat niet.

D E K U I P E R.

M A E R T E N.

Wilde gy dan dat ik jonger waar?

F A N C H E T T E.

Neen dog.

M A E R T E N.

Of ryker?

F A N C H E T T E

'K zou u daarom niet meer minnen.

M A E R T E N

Dat noemt men spreken! Ja, myn lieve Koninginne,
 Vernoeging overtreft de rykdom; maar het een
 En 't ander is zeer goed. Myn engel, zyt te vreên,
 Gy zult met my 't profyt, als gy met my zult trouwen,
 Vindin met het vermaak; wild op myn woord betrouwen.

S C E N E. XII.

C O L I N , F A N C H E T T E , M A E R T E N.

C O L I N.

Fanchett', Fanchett', is hy hier?

F A N C H E T T E.

Ja, hy is daar in.

M A E R T E N.

'K heb nogtans wel gedaan dat ik myn heer Colin
 Gefeeld heb aan de deur.

F A N C H E T T E.

Waar is uw' oom?

C O L I N.

Fanchette,

Hy volgt my achter aan.

M A E R T E N.

Ik zal hem wel beletten

Dat hy voortaan een Voet ooit in de winkel steld.

Fan-

Fanchette, gy zegt niet; maakt dat g'eens wat verteld
Van 't een of 't ander 't wyl ik eindige myn dingen.

FANCHETTE.

Ik weet wel een nieuw lied maar 'k durf het zoo niet zingen.

MAERTEN.

Waarom?

FANCHETTE.

Om dat het op Jaco den Kuiper slaat.

MAERTEN

Toe zing, toe zing, te meer 't gemaakt is op myn maat.

FANCHETTE.

A I R.

I.

- ” Een Kuiper vol jaloerse pyn
- ” Minde eene meid nog jong van dagen;
- ” Hy dagt om haaren man te zyn,
- ” Maar hy en kon haar niet behagen:
- ” Lubin een herder na haar wil
- ” Vrydde met 't meisjen in het stiel.
- ” Kuipertje, Kuiperrje goede gezel,
- ” Werkt en vermaakt uw' Kuipje wel.

MAERTEN en FANCHETTE.

- ” Kuipertje, Kuipertje, goede gezel,
- ” Werkt en vermaakt uw' kuipje wel.

MAERTEN.

Myn ziel dat lied is goed en aardig, zing maar aan.

2.

- „ Eens in de grond van eene Kuip
 „ Wrogt deeze Vryer vol van minne
 „ 'T wyl dat Lubin stil op de sluip
 „ Trad deeze grysaards winkel binnen,
 „ En door de zoetste minne spraak
 „ 'T voorwerp van zyne drift vermaak.
 „ Kuipertje enz.

MAERTEN *Lagcbende.*

Ha, ha, ha, ha! heel wel, wild zoo maar verder gaan.

3.

- „ 'T Kuipertje heeft geen achterdocht
 „ En werkt maar altyd even spoedig,
 „ Maar Lubin terwyl dat hy wrogt
 „ Was van zyn kant niet minder moedig,
 „ En op zyn lieve vrysters hand
 „ Geeft, hy een zoen tot minne pand.
 „ Kuipertje enz.

MAERTEN.

Hewel is het daar al?

FANCHETTE.

Daar zyn nog ander dingen

Die fraeijer zyn.

MAERTEN.

Toe, toe, wil maar tot t' einden zingen.

4.

- „ Lubin verslonden door zyn brand
 „ En wel te vreeën van het beginnen,
 „ Niet vergenoegd met eene hand

„ Trag.

- „ Tragtte maar om wat meer te winnen,
 „ En tegen d' oor van d' oude pry
 „ Gaf hy haar nog een zoen of dry,
 „ Kuipertje enz.

MAERTEN.

Kuipertje. . . .

Uit de Kuip komende en ziende Colin.

Maar ei! ei! wat komt die schurk hier doen.

COLIN.

Zingt dan, zingt dan.

MAERTEN.

Verrâar, gy zult het my vergoën.

S C E N E. XIII.

SERVAES, MAERTEN, FANCHETTE,
 COLIN.

SERVAES.

Hewel, wat is dat hier? wat dienen al die woorden?

MAERTEN.

Eilaas! meester Servaes, men wild my hier vermoorden,
 Die gowwdief van uw' neef, die vlegel, galgestrop
 Verdraeid my heel de kop; help my dat ik hem klop.

SERVAES.

Stil, Maerten, stil, laat ons ons in geen doolhof steeken,
 'K wou u eerst van een zaak, die my regt aangaat spreeken,
 En als die is gedaan wy zullen onder ons

Dan zien. . . .

MAERTEN.

Heel graag.

SERVAES.

Gy moet my honderd patakons.

MAER-

MAERTEN.

Dat's waar (de duivel wat komt hy my hier nu mallen)
Die schurk van uwe neef.

SERVAES.

'T biljet is lang vervallen

Ik wil betaalt zyn.

MAERTEN.

Maar waaragtig 'k heb geen duit.

SERVAES.

Maak het gelyk gy wild ik zeg het u regt uit;
Ik wil myn geld en dat niet langer nog als heden,
Of morgen in het kot.

MAERTEN.

Ten minsten hoor na reden;

Myn ziel ik heb geen duit.

SERVAES.

Zoo veel t' erger voor u,

Ik zal uw' meubelen verkoopen doen. Adieu,
Tot morgen.

MAERTEN.

Wat verdriet! ten minsten wild my hooren.

SERVAES.

Wat wild gy dat ik hoor, 't is al maar klap verlooren,
'K wil absoluut myn geld.

MAERTEN.

Servaes, maar luister dan;

Dog hoe het is of niet ik ben een eerlyk man.

SERVAES.

'T is 't geen wy zullen zien.

COLIN.

Maar zoo hy daar gemeld heeft

Hy is een eerlyk man, en schoon hy nu geen geld heeft
Dat beurd'er nog al meer; ziet, oom, daar is Fanchett'
Zy kan voor borge van de som zyn, en zoo het
Aan meester Maerten b'haagd my haar tot vrouw te
langen

Ik zal geheel de som en ſchuld voor myne ontfangen.

MAERTEN.

Wel hoe! wel hoe! gy ſchurk?

SERVAES.

Verbeid een oogenblik,

Die voorflag zoo my ſchynd is wel en redelyk.

MAERTEN.

En ik zou al die kant moeten Fanchett' verliezen?

SERVAES.

Ten waar gy liever had de vangenis te kiezen;

En als ik 't wel bedenk het geld my beter diend

Als aan myn neef een Vrouwe ik blyf uw dienaar, vriend.

FANCHETTE	COLIN.	SERVAES.	MAERTEN.
" Ziet eens wat	" Indien gy tyd	" Dat ik u rydzou	" Wild een'ge tyd
" koppigheden	" wild geen	" geen?	" maar geen
" Geen geld te	" Op 't haartloopt	" Ik zweer u wel	" En gy zult zyn
" willen geen	" by nog heen	" van neen,	" te vren,
" Geen geld te	" Op 't jaft loopt	" Ik zweer u wel	" En gy zult zyn
" willen geen	" by nog heen,	" van neen,	" te vren,
" Als met eenen-	" Hy moet ter-	" Gy moet van	" Ik kan geen geld
" kel woord alleen	" ftond van fchy-	" daag myn geld	" maken van
" Hy kan geheel	" ven fcheen	" nog geen	" fteen,
" de zaak bevrén.	" Of in ons treuwe	" Of met de Vang-	" Zootk het had ik
	" zyn te vren.	" nis zyn te vren.	" zou het geen.

SERVAES.

„ Nog al de kosten boven dien
 „ Daar is geen dilai meer t' haalen,
 „ Gy zult haast den uitval zien,
 „ 'K heb, d' executorialen;
 Daar 's geen dilai t' haalen.

SERVAES.

MAERTEN.

„ 'K heb d' executorialen. | „ Waar mee zal ik betalen?

MAERTEN.

'K ben dol; de schurken hebben 't spel te gaar gebrouwen. ..

De pryde mind my niet... tegen haar zin haar trouwen...

'K vrees voor een ongeluk dat grooter waar.... wel aan, Servaes, dat tusschen ons het twisten zy gedaan, Een laat ons vrienden zyn,

SERVAES.

Zyt gy 'er in te vreden?

MAERTEN.

'K win honderd patakons om geene zottigheden
 Te doen, 't is een plezier als men al zulk een kant
 Word wys.

SERVAES

'K bemerke nu dat gy gebruikt verstand.

S C E N E . X I V .

SERVAES, MAERTEN. FANCHETTE. COLIN. SEP *beel dronken.*

SEP.

Ei' Meeſter Maerten, ei! wat wild dit al vertellen?
 Is 'tg'oorloofd dat m' een man dan eeren blood zal ſtellen
 Dat

Dat hy twee pinten wyn zoo drinken moet alleen
Gelyk een dronkaard.

MAERTEN.

'K kon van hier onmoog'lyk ſcheên,
Wy zullende terſtond te gaar gaan binnen inappen:
Zyn z' al getapt?

SEP.

Getapt? wat praat gy hier van tappen;
'K heb ze gedronken.

MAERTEN.

Goed, Wy zullen 'er dan nog
Twee ander doen.

SEP.

Die gy betaalen zult?

MAERTEN.

Ja dog,

'K win honderd patakons 'k mag wel een bottel geeven.

SERVAES.

Maerten, gy hebt gelyk ik voeg 'er my ook neven.

SEP.

Is 't zoo ik ga terſtond voor honderd guldens wyn
Doen tappen.

MAERTEN.

Ei! neen, neen.

SERVAES.

'T zal 't mynen laſte zyn,
Laat hem maar doen.

MAERTEN.

Is 't zoo gy hebt maar te gebieden.

SERVAES.

Kom, kinders, mergen zal het huwelyk geſchieden.

A I R.

COLIN.

I.

- „ Als m' eens g'lyk gy is oud van jaaren
 „ Men zelden aan een vryfter raak,
 „ 'T is tyd uw leden nu te spaaren,
 „ De moeite is grooter als 't vermaak,
 „ Maar met een jong en frich gezelle
 „ Wieas eerste drift, en vuur nog blaak
 „ Men moet voor niet de moeite tellen
 „ Men voeld allen maar het vermaak.

SERVAES.

2.

- „ Als myn wyf ziet dat 't water af is
 „ En dat myn molen 't draeijen flak,
 „ Zy preuteld, en zegt dat me laf is
 „ De moeite is grooter als 't vermaak,
 „ Maar als het water weêr gaat zwellen,
 „ En 't molen weêr aan 't draeijen raak,
 „ Zy lagt geen moeite wild ze tellen,
 „ Zy voeld alleen maar het vermaak.

FANCHETTE.

3.

- „ 'K wil staag uw hert alleen behouwen,
 „ Zie dat g' altyd voor my maaar blaak
 „ Ik weet wel dat zom in 't huishouwen
 „ De moeite is grooter als 't vermaak.
 „ Maar na een weinig ramp en quellen
 „ Liefde veranderd heel de zaak;
 „ Die mind moet moeit voor niet maar tellen,
 „ Hy voeld alleen maar het vermaak.

SEP.

4.

- „ Die wys zyn zyn voorwaar geen gekken,
 „ Een wyf is eene droeve zaak
 „ Daar zy de mans meeste voor verftrekken
 „ Is moeite in plaatfe van vermaak.
 „ Maar schoon zy 't huis in ftoor mogt ftellen
 „ Ik drink maar altyd even vaak,
 „ 'K weet iets dat kan haar gramfchap vellen
 „ Dan voeld z' alleen maar het vermaak.

M A E R T E N .

5.

- » Als men met ziel en met gedagten
» Maar na d' aanschouwers gunste snaak,
» En dat men ziet zyn stuk veragten
» De moeite is grooter als 't vermaak.
» Maar als uw gunst tot ons gaat hellen,
» En 't handgeklap ons ooren raak,
» Terstond verdwynd van ons het quellen,
» Men voelt alleen maar het vermaak.

C H O O R .

- » Als ons de droefheid komt te quellen
» Zie dat zy haast van kante raak,
» Met zang en dans men moet ze vellen
» Dan voelt m' alleen maar het vermaak.

E I N D E .

Alzoo 'er eenige boekjes van Opera Bouffon gedrukt
en gedebiteerd worden voor de geene en op
den naam van den Auteur, Verklaard
hy geene voor egt te kennen die
van hem niet eigenhandig on-
derteekent zyn.

